

Sygn. akt IV U 1670/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2020 r.

sprawy B. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

z dnia 16 lipca 2019r.

znak : (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1670/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 lutego 2020 r.

Decyzją z dnia 16 lipca 2019r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. odmówił wnioskodawczyni B. M. (1) uchylecia decyzji z dnia 21 stycznia 2016r. znak (...). W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019r. dotyczy kobiet urodzonych w 1953r., które do obliczenia emerytury miały zastosowany art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wnioskodawczyni natomiast urodziła się (...)

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła B. M. wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do ponownego przeliczenia emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał argumentację, jaka legła u podstaw wydania decyzji z dnia 16 lipca 2019 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. M. urodziła się w dniu (...)

Decyzją z 30 marca 2004 r. przyznano wnioskodawczyni emeryturę na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS od dnia 18 marca 2004r.

W dniu 8 stycznia 2016 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, który rozpoznano decyzją z dnia 21 stycznia 2016 r. o przyznaniu emerytury. W decyzji tej wysokość emerytury ustalono według zasad wynikających z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem kwoty składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej, kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego i średniego dalszego trwania życia, przy czym podstawa obliczenia emerytury została pomniejszona o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur (emerytury wcześniejszej) – stosownie do brzmienia art. 25 ust. 1b. Kwota ustalona do wypłaty okazała się mniej korzystna od wysokości emerytury wcześniejszej dotychczas wypłacanej, zatem ZUS kontynuował wypłatę świadczenia wyższego. Wnioskodawczyni nie odwołała się do sądu od powyższej decyzji.

W dniu 16 maja 2019 r. do ZUS wpłynęła skarga B. M. (2) o wznowienie postępowania w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019r. W rozpoznaniu tego wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. w dniu 16 lipca 2019 r. wydał decyzję o odmowie uchylenia decyzji z dnia 21.01.2016r.

Decyzja ta jest przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie kwestia sporna dotyczyła możliwości uchylenia decyzji z 21 stycznia 2016 r. w przedmiocie ustalenia wysokości emerytury przysługującej wnioskodawczyni w powszechnym wieku emerytalnym, z powołaniem się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019r. sygn. akt P 20/16.

W dniu 1 stycznia 2013 r. weszły w życie zmiany wprowadzone ustawą z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 637). Zgodnie z art. 1 pkt 6 lit. b ustawy nowelizującej, do art. 25 ustawy o FUS wprowadzono ust. 1a-1c. W nowym art. 25 ust. 1b ustawy o FUS zawarto zmodyfikowaną regułę obliczania emerytury przysługującej ubezpieczonym w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego. W myśl nowych zasad wysokość tego świadczenia, stanowiącą waloryzowane składki na ubezpieczenie oraz zwaloryzowany kapitał początkowy, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot już pobranych emerytur, przyznanych przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego.

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. stanowi, iż „art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (...), w zakresie w jakim dotyczy urodzonych w 1953 r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

W uzasadnieniu wyroku Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że „istotne znaczenie ma to, że mechanizm ustalania podstawy emerytury powszechnej zgodnie z zasadą przewidzianą w art. 25 ust. 1b ustawy o FUS obowiązuje od 1 stycznia 2013 r. Ma zatem zastosowanie tylko do pewnej grupy kobiet korzystających z wcześniejszej emerytury - urodzonych w 1953 r. Tylko te ubezpieczone, przechodząc na wcześniejszą emeryturę, osiągnęły powszechny wiek emerytalny już po wejściu w życie kwestionowanego art. 25 ust. 1b ustawy o FUS. Ich sytuacja prawna w odniesieniu do sposobu obliczenia podstawy emerytury powszechnej została więc ukształtowana z zastosowaniem tego przepisu”.

Wnioskodawczyni urodziła się (...), przeszła na wcześniejszą emeryturę w 2004r. i uzyskała powszechny wiek emerytalny przed 1 stycznia 2013r. Nie wystąpiła natomiast w tym terminie z wnioskiem o ustalenie emerytury.

Nie odnosi się zatem do wnioskodawczyni wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r., gdyż ma on zastosowanie tylko do grupy kobiet korzystających z wcześniejszej emerytury, które urodziły się w 1953 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd po myśli art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.